

[Johan Philipson]

ten. Bygherren har jo normalt i dette land – og derfra kan almennyttige boligselskaber ikke være en undtagelse – ansvaret for de ting, han beder andre om at udføre for sig. Hvis han så i øvrigt vil have det ansvar videreført til andre, indgår han en kontrakt med en hovedentreprenør, der påtager sig det ansvar, der videre måtte følge. Boligforeninger har efter min opfattelse samme bygherreansvar som alle andre. At de i øvrigt har tilladt sig den luksus at dele dette ansvar imellem forskellige entreprenører, er en ting for sig; de burde nok i højere grad vende tilbage til det, der var normal praksis, nemlig at man har en hovedentreprenør, der påtager sig bygherrens ansvar.

Men vi vil altså ikke hindre ministeren i denne løsning. Vi vil følge sagen nøje, men forbeholder os ret til på et senere tidspunkt at vende tilbage til det spørgsmål, der formodentlig også efter, at Albertslundsagen har fået sin afgørelse, står åbent, nemlig hvorvidt det er nødvendigt i boliglovgivningen i stærkere grad at præcisere, hvem der i grunden har ansvaret for forkerte tekniske konstruktioner. Jeg vil i hvert fald personlig vende mig stærkt imod dem, der har forsøgt at anlægge den tankegang, at ansvaret for de tekniske konstruktioner og udførelsen skulle ligge i boligministeriet. Det kan få det til at risle koldt ned ad ryggen på én, hvilke konsekvenser det eventuelt ville få, og det vil i øvrigt være en opgave, som ministeriet efter min mening ikke er i stand til at løse og er aldeles uegnet til at løse. Derfor bør ansvaret placeres dér, hvor det normalt ligger i dette land.

Keld Andersen (KF):

Jeg skal ikke som en tidligere ordfører i denne sag tale om bagmandspoliti og andre ting, og jeg skal heller ikke forlænge debatten yderligere med fremsættelse af dagsordensforslag. Jeg har blot bedt om ordet, fordi der i betænkningen står, at det konservative folkeparti nærmere vil redegøre for sin stilling ved anden behandling.

Vi har i og for sig allerede ved første behandling tilkendegivet, at vi ikke var tilhængere af dette lovforslag, og jeg skal meddele, at vi vil stemme imod forslaget. Det betyder ikke, at vi ikke forstår de særlige problemer, der er i Albertslund, men vi mener, at loven

kan bruges også på et ukendt antal af andre lignende byggerier, som efter vor opfattelse står lige på trapperne til at komme og ville have hjælp efter denne lovgivning, hvis den vedtages, og dermed er vi med til at udskrive en blankoveksel og har overhovedet intet styr på udgifterne i denne sag.

Denne lov indebærer også, at man pålægger de kommuner, som måtte blive involveret i sager, der falder ind under denne lov, at deltage i udgifterne, og kommunerne kan jo kun få disse udgifter dækket ved at udskrive yderligere skatter og dermed altså også medvirke til at pålægge andre borgere, som i hvert fald intet ansvar har i den slags sager, større økonomiske byrder, og det kan vi ikke medvirke til.

Jeg vil bede om, at man lægger mærke til, at der allerede i første linje i betænkningen står, at udvalget har behandlet lovforslaget i ét møde; ét eneste møde er, hvad det er blevet til i denne sag. Der har været besvarelser af en række spørgsmål, men det mener vi ikke er tilstrækkeligt til, at vi kan støtte dette lovforslag.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal ikke som andre ordførere beklage mig over, at der kun har været ét udvalgsmøde, for de mennesker, der interesserer sig for sagen, burde efterhånden kende den både ud og ind.

Da dette lovforslag blev fremsat, var vi i SF meget i tvivl om, hvad i alverden vi egentlig skulle gøre med det, men jeg må indrømme, at da boligministeren her fra talerstolen ved første behandling direkte sagde, at der ikke kunne røres ved noget som helst i dette forslag, muligvis bortset fra den 10 pct.s grænse, der er for omfanget af skaderne, kølnedes vores interesse unægtelig meget.

Hvilken hjælp er det så, man giver disse mennesker i Albertslund? Ja, man giver dem nogle forhøjelser på deres husleje, og det er borgerne i de ramte huse i Albertslund jo også villige til at gå med til, men de er ikke villige til at gå med til den slags forhøjelser. Men hvis man kigger lidt tilbage på dagsordenen for i dag, hvor vi har bevilget masser af millioner kroner til en arbejdsplads i Nordsjælland – og det har SF stemt for, for det mener vi virkelig er nødvendigt – synes vi ikke rigtig, der er nogen som helst balance